

EU:s civila och militära operationer – hur legitima är de?

En komparativ fallstudie av hur EU:s operationer uppfattas lokalt

Abstract

Denna uppsats undersöker hur legitima EU:s civila och militära operationer är. Studien är en komparativ fallstudie av tre operationer utförda av EU; European Union Training Mission Mali, Aceh Monitoring Mission samt The European Integrated Rule of Law Mission for Iraq. Tillvägagångssättet för att mäta legitimiteten är grundat i ett teoretiskt ramverk med fyra förklaringar till hur legitimitet på lokal nivå kan uppnås, som appliceras på de tre fallen. Uppsatsen visar att EU:s operationer har varierande värden sett utifrån våra olika förklaringar till legitimitet. Slutsatsen är att operationerna är legitima när det gäller samarbeten med internationella och regionala aktörer. Studien visar även att EU har en tydlig målsättning att stärka den territoriella kontrollen för staterna där operationerna äger rum genom uppbyggnaden av offentliga myndigheter.

Nyckelord: Europeiska Unionen, legitimitet, civila operationer, militära operationer

Antal ord: 9646

Innehållsförteckning

1 Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	1
1.2 Tidigare forskning och motivering av forskningsproblem	2
1.3 Disposition	3
2 Metod	4
2.1 Forskningsdesign	4
2.2 Validitet och reliabilitet	5
2.3 Operationalisering.....	5
3 Material	7
4 Teori	8
4.1 Legitimitet via våldsmonopol	8
4.2 Legitimitet via moralisk auktoritet	8
4.3 Legitimitet via maktförhållande.....	9
4.4 Legitimitet via samarbete med internationella och regionala aktörer.....	9
4.5 Vårt teoretiska ramverk.....	10
5 Analys	12
5.1 European Union Training Mission Mali	12
5.2 Aceh Monitoring Mission.....	16
5.3 The European Integrated Rule of Law Mission for Iraq.....	19
6 Slutdiskussion	23
7 Referenser	25

1 Inledning

I samband med att den Europeiska Unionen (EU) år 2006 genomförde operationen EUFOR RD Congo släpptes låten “Bienvenue EUFOR” (YouTube 1). Syftet med EUFOR RD Congo var att bevaka Kongos politiska val, för att sedan dra sig tillbaka (European External Action Service 2007). Låten spelades på landets alla radiokanaler, alla landets språk var representerade och flera kända kongolesiska musikartister deltog i musikvideon. EU försökte därmed signalera till hela Kongos civilbefolkning att operationen var ett fredligt och tidsbegränsat säkerhetsuppdrag (YouTube 1).

Varför arbetade EU för att informera Kongos civilbefolkning om operationen? Att släppa en låt i samband med operationen kan ses som en metod för att skapa ett samarbetsvilligt mottagande hos lokalbefolkningen. Vissa hävdar att förtroendeskapande och acceptans hos civilbefolkningen i det land där operationen sker är en avgörande faktor till hur väl den intervenerande parten kan fullfölja sitt mandat (Gippert, 2016). Andra menar att civilbefolkningens acceptans är av mindre betydelse, och att det finns andra faktorer som avgör hur väl en operation kan utföras (Whalan 2014, s. 19).

Ur den här debatten om betydelsen av civilbefolkningens acceptans finner vi det intressant att studera hur EU:s operationer uppfattas på plats i länderna där de utförs. EU brukar nämligen beskrivas som en önskvärd samarbetspartner inom krishantering, och i takt med att EU:s samarbeten ökar så gör även dess internationella status det (Onestini 2014, s. 8). Detta goda, globala rykte har blivit vår utgångspunkt i denna studie, då vi har valt att undersöka hur väl EU:s civila och militära operationer utförs. För att möjliggöra detta har vi valt att mäta EU:s legitimitet i dess verksamhet på plats i operationerna, då vi finner legitimitet som ett bra mått för att nå ett svar på på hur lyckade de har varit. Det grundas i att vi anser att legitimitetens roll i uppdragen på plats i länderna där operationerna genomförs är en faktor som har ett högt förklaringsvärde, men som vi anser har fått för lite uppmärksamhet. Det här blir desto mer intressant och högst aktuellt, genom det faktum att EU:s aktiva roll på den internationella arenan ständigt växer genom antagandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) (Tallberg 2016, s. 65-67).

1.1 Syfte och frågeställning

Följaktligen har vi som syfte i denna uppsats att undersöka hur legitima EU:s militära och civila operationer är på lokal nivå. Vi kommer att mäta legitimiteten i tre fall där EU bedriver och har bedrivit operationer. Frågeställningen som vi syftar till att besvara i denna uppsats är således: *Hur legitima är EU:s civila och militära operationer?*

1.2 Tidigare forskning och motivering av forskningsproblem

Inom forskningsområdet för EU:s legitimitet har tidigare studier koncentrerats på om EU kan antas vara legitimt eller inte med avseende på unionens institutionella utformning (Hurrelmann, 2007). Uppfattningen om EU anses vara legitimt eller inte baseras i merparten av tidigare studier genom att studera förtroendet bland medborgarna i unionen (Peters, 2014). Dessa studier behandlar legitimiteten EU innehar att faktiskt utföra operationer, sett ur ett internt perspektiv.

Det var med utgångspunkt i denna tidigare forskning som vi valde att undersöka själva utförandet av EU:s civila och militära operationer på lokal nivå. Denna motivering av vårt forskningsproblem stärks av att det alltid krävs konsensus bland EU:s medlemsstater för att genomföra en internationell insats via GUSP. Detta politikområde är nämligen ett mellanstatligt samarbete där alla medlemsstaterna måste vara överens för att ta beslut om att genomföra operationer, vilket innebär att en operation inte kan genomföras om en medlemsstat var emot (Tallberg 2016, s. 65-67). Vi anser att dessa interna faktorer riskerar att leda till ett ytligt svar vid undersökningen av hur legitima operationerna är.

Valet att fokusera på legitimitet på lokal nivå i EU:s operationer förde oss in på ett mer avgränsat forskningsområde där det har genomförts väldigt få studier. Undersökningar av EU:s legitimitet avseende dess civila och militära operationer kan vi konstatera vara ett relativt nytt och utforskat ämnesområde. I en av de studier som har utarbetats inom vårt berörda forskningsområde beskrivs nödvändigheten av att ge det lokala fokuset större plats vid undersökningar av fredsoperationer. Lokalt fokus är högst relevant för att kunna förbättra och effektivisera pågående och planerade operationer (Whalan, 2014).

Tidigare forskning som har genomförts studerar lokal legitimitet med utgångspunkt i att studera auktoritet och makt, samt utifrån politisk output och procedurer (Whalan 2014, s. 59-62; Gippert 2012, s. 523-524). Forskningen som vi har utgått från belyser hur viktigt legitimitet är för operationernas effektivitet och uppfyllande av mandat. Vi har tagit avstamp i dessa tidigare studier vid utformandet av vår egen, dock har vi valt att mäta utifrån fyra olika förklaringsvariabler, som de andra refererade studierna inte har utformat sin analys efter. Vi har studerat centrala delar av legitimitetsbegreppet med ambitionen att fånga upp dess mångfald för att besvara vår forskningsfråga utifrån begreppets olika förklaringar.

Utifrån vårt eget sätt att studera hur legitima EU:s operationer är ämnar vi att bidra kumulativt till det aktuella forskningsområdet. Eftersom vi anser att vi genom våra förklaringsvariabler bidrar med ett nytt sätt att mäta legitimitet, menar vi att vårt forskningsproblem innehar inomvetenskaplig relevans (Esaiasson m.fl. 2012, s. 31). Vi antyder även att vår undersökning kan bidra med inomvetenskaplig relevans kring legitimiteten i EU:s uppdrag, genom att anknyta till tidigare forskning om legitimitet i EU:s uppdrag. Vidare anser vi att detta även innebär en möjlighet för EU att förbättra sina utföranden av internationella insatser.

Med det här i tankarna anser vi att vår forskningsfråga också är samhällligt relevant. Den har nämligen betydelse för aktuella samhällsfrågor som dels innefattar förtroendet för EU i omvärlden, och inte minst dess växande roll som aktör på den internationella arenan. Därtill går den samhällliga relevansen även att leda till den inomvetenskapliga, med tanke på att vi

har valt att mäta EU:s legitimitet i dess operationer via förklaringsfaktorer som inte har använts inom tidigare studier (Esaiasson m.fl. 2012, s. 31).

1.3 Disposition

Vi kommer inledningsvis att presentera våra metodologiska val, samt ge motiveringar till varför dessa val är bäst lämpade för att kunna besvara vår frågeställning. Därefter följer en beskrivning av vårt valda material, med tillhörande källkritiskt resonemang om vilket syfte varje material fyller. Nästa avsnitt är vår teoridel, där vi undersöker relevanta förklaringar till begreppet legitimitet. Teoridelen avslutas med en presentation av vårt teoretiska ramverk, som vi därefter tillämpar i vår analys. Avslutningsvis kommer vi att diskutera vilka resultat vi har nått.

2 Metod

För att besvara vår frågeställning har vi utformat vår undersökning till att vara en teorianvändande studie. Vår uppsats ämnar därmed använda vår teori för att ge ett svar på hur legitima EU:s militära och civila operationer är. Våra fall befinner sig i centrum och har styrt det metodologiska valen vi har gjort i konstruerandet vår studie (Esaiasson m.fl. 2012, s. 89-90).

2.1 Forskningsdesign

Fortsättningsvis är vårt val av forskningsdesign en komparativ fallstudie (Esaiasson m.fl. 2012, s. 108-109). Detta grundar sig i möjligheten att undersöka och jämföra hur legitima EU:s internationella operationer är. Vi anser även att valet av fallstudiemetod möjliggör en mer nyanserad analys sedd från mikronivå, då det finns mer kunskap att tillgå om varje fall. Fallen som vi har valt för vår komparativa fallstudie är European Union Training Mission Mali, Aceh Monitoring Mission och The European Integrated Rule of Law Mission for Iraq.

Först och främst skiljer sig våra utvalda fall åt i mandatens syften. Målsättningen med EUTM Malis mandat är att lösa konflikt genom återuppbyggnad av väpnade styrkor. AMM Indonesia's mandat syftade till att övervaka implementeringen av ett fredsavtal. Slutligen var syftet med EUJUST LEX-Iraq att reformera det straffrättsliga systemet (EUTM Mali 2017; European External Action Service 2006; European External Action Service 2014). Vi har valt fall med spridning i mandaten för att kunna fånga upp eventuell variation i legitimiteten mellan EU:s olika typer av operationer. Om EU vidare visar sig utföra legitima operationer även när fallen skiljer sig i form av verksamhet, varaktighet och omfattning kan vi dra säkrare slutsatser om hur legitima operationerna är på ett mer generellt plan.

Vidare är EUTM Mali pågående just nu, och AMM Indonesia och EUJUST LEX-Iraq är avslutade, vilket gör att fallen kan skilja sig åt avseende mandatens fokus på att uppnå legitimitet i utförandet på plats länderna (EUTM Mali 2017; European External Action Service 2006; European External Action Service 2014). Med andra ord, genom att jämföra operationer från olika tidpunkter, menar vi att man kan upptäcka om synen på legitimitet på lokal nivå har skiftat i betydelse i EU:s ögon med tidens gång.

Våra utvalda fall skiljer sig även åt i termer av geografisk placering. Detta innebär att operationerna skiljer sig åt i kontext, kultur samt socialt. Det är viktigt i besvarandet av vår fråga då det leder till att EU:s operationer blir bemötta på olika vis, och anpassar sina operationer för att kunna genomföra dessa på önskvärt sätt. Denna spridning bidrar ytterligare till att vi kan fånga upp eventuell variation i våra utvalda fall, då vad som anses legitimt kan fluktuera beroende på geografisk placering. Visar vår studie att legitimiteten är densamma i alla tre fall, är det lättare för oss att fastslå en säker slutsats om hur legitima operationerna är.

Vi tycker att den mångfaldiga inriktningen på våra utvalda fall är relevant, eftersom att den kan ge upphov till varierande förklaringsfaktorer om legitimiteten i EU:s insatser utifrån ett lokalt perspektiv. Sammanfattningsvis lämpar sig dessa spridningar i fallen för att besvara vår forskningsfråga på ett omfattande och generellt plan.

2.2 Validitet och reliabilitet

För att se till att vår studie uppnår så god validitet som möjligt har vi presenterat flera motiveringar till hur vi ska lyckas med det. Vi anser att om vår teori går att tillämpa för att få ett svar utifrån våra valda uppdrag kommer det vara relativt oproblematiskt att dra slutsatser inom ramen för våra fall. Därmed skulle den interna validiteten nå en god nivå (Esaiasson m.fl. 2012 s. 58).

Utöver det anser vi att EU:s unika karaktärsdrag och verksamhet gör att våra resultat kan bli svåra att applicera på operationer utförda av andra internationella organisationer och enskilda stater. Därmed tror vi även att det kan bli svårt att generalisera våra resultat till en större population av operationer utförda av andra aktörer än EU. Dock menar vi att våra resultat kan bli generaliserbara för den totala populationen av unionens civila och militära uppdrag, vilket vi anser innebära att vi fortfarande uppnår extern validitet (Esaiasson m.fl. 2012, s. 57-58).

Vi är även medvetna om att en god begreppsvaliditet är svår att uppnå då legitimitet är ett mångtydigt begrepp som kan undersökas på ett flertal olika vis. Utifrån dessa förutsättningar har vi haft det som ett ideal att utforma våra empiriska mätningar efter de förklaringar till legitimitet som vi betraktar som mest väsentliga för att nå en bra begreppsvaliditet. Detta återspeglas i vårt val av teoretiska indikatorer som vi tillämpar i mätandet av legitimitet i EU:s operationer, vilket kan ses som en form av kriterievaliditet (Esaiasson m.fl. 2012, s. 58-62).

I samspel med begreppsvaliditeten har vi också tagit reliabiliteten i beaktning i vår strävan att uppnå en god resultatvaliditet. Vi är medvetna om att mångtydigheten i legitimitetsbegreppet kommer att leda till osystematiska fel i tillämpandet av indikatorerna i vårt teoretiska ramverk för att besvara hur legitima EU:s operationer är (Esaiasson m.fl. 2012, 63-65). Dock har vi tagit denna aspekt i beaktning när vi diskuterar vårt resultat.

2.3 Operationalisering

Operationaliseringen i denna studie har tagit avstamp från att vi har studerat olika förklaringar till legitimitet. De olika förklaringarna skapar en mångfaldig, teoretisk grund som fångar legitimitetsbegreppets varierande innebörd. Utifrån dessa förklaringar har vi skapat ett eget teoretiskt ramverk med fyra mätbara indikatorer som gör det möjligt att se hur legitima EU:s operationer är på plats. Indikatorerna är olika förklaringar till hur vi har valt att mäta legitimitet. De appliceras därefter på våra utvalda fall. Genom detta metodologiska tillvägagångssätt kan vi mäta legitimiteten i EU:s civila och militära uppdrag (Esaiasson m.fl. 2012, s. 55-56).

Fortsättningsvis grundas vårt metodologiska val att mäta genom ett teoretiskt ramverk i en studie gjord av forskaren David Beetham. Beetham har visat att det är möjligt att studera legitimitet i olika grader (Whalan 2014, s. 64). Vi ämnar i vår studie att undersöka hur legitima EU:s civila och militära operationer är, och vi anser att vår mätning även kan fånga upp eventuell variation av legitimitet i de olika fallen.

För att möjliggöra en säker mätning av legitimitet utifrån vårt teoretiska ramverk har vi formulerat kriterier för varje indikator. Vi har gjort ett urval utifrån vår teori för att ta fram dessa kriterier för att de ska representera relevanta faktorer att beakta när man mäter legitimitet. Denna metodologiska strategi för vår operationalisering anser vi ge oss valida resultat för hur legitima EU:s operationer är. Dessa kriterier kommer att presenteras närmare i avsnittet om vårt teoretiska ramverk.

3 Material

Vad angår vårt material till empirin i fallbeskrivningarna har vi utgått från officiella dokument som finns tillgängliga via EU:s webbsidor för uppdragen. Dessa källor består av uppdragsbeskrivningar, faktablad och nyhetsuppdateringar. Vi har valt att använda dessa källor för att de explicit beskriver uppdragets mandat och mål, vilket utgör en god grund för att applicera våra indikatorer på. Dessa har bidragit till att skapa en inblick i utförandet av EU:s civila och militära insatser, även om vi är medvetna om att dessa källor endast återger EU:s perspektiv, vilket kan ge en snäv bild av verkligheten. Samtidigt är EU en internationell aktör som ständigt granskas av andra parter och av sina egna medlemsstater och därmed menar vi att det finns ett bra underlag för dessa källor att uppfylla kravet på äkthet (Esaiasson m.fl. 2012, s. 282).

Vi har även valt att utgå från filmklipp av uppdraget EUTM Mali som finns tillgängliga från EU:s officiella kanaler samt från andra nyhetsförmedlare via Youtube. Genom intervjuerna får vi en källa som är användbar för att studera just hur väl våra mer abstrakta indikatorer kan tillämpas på operationerna. Givetvis är vi medvetna om att filmklippen kan vara tendentiösa, och påverkade av yttre omständigheter som kan inverka på bland annat berättarens oberoende, vilket vi tar hänsyn vid mätningen i analysen (Esaiasson m.fl. 2012, s. 283-286).

Fortsättningsvis har vi tagit in såväl kritiska som positiva synvinklar från olika akademiska artiklar till vår analys för att skapa en mer nyanserad analys av varje fall. Författarna ger sina respektive inblickar i hur legitima EU:s operationer är på plats, vilket ger oss kritiska perspektiv till varje fall som ett komplement till EU:s information gällande dess operationer.

I valet av vår teori har vi utnyttjat statsvetenskaplig facklitteratur. Vi har valt olika teoretiker som presenterar varierande förklaringar till innebörden av begreppet legitimitet. Dessa skiftande förklaringar har bidragit till fastställandet av en mångfaldig, teoretisk grund för legitimitetsbegreppet på plats i EU:s operationer. Den har i sin tur lett till uppkomsten av vårt teoretiska ramverk som vi använder för att mäta legitimitet i våra fall av EU:s civila och militära uppdrag.

4 Teori

I detta avsnitt kommer vi utifrån olika teorier presentera förklaringar till legitimitet för att sedan låta dessa sammanställas till indikatorer i vårt teoretiska ramverk.

4.1 Legitimitet via våldsmonopol

Begreppet legitimitet används som ett av de tre attribut i den tyske sociologen Max Webers definition av staten, som ofta anses vara den mest inflytelserika. Innebörden av denna form av legitimitet anses utgöra folkets samtycke och acceptans till att staten innehar ett våldsmonopol och utövar makt inom sitt territorium (Badersten - Gustavsson 2015, s. 75-76).

Fortsättningsvis kan Webers definition av legitimitet användas för att analysera och mäta legitimiteten i våra utvalda fall av EU:s civila och militära uppdrag för att stärka just den här formen av våldsmonopol i länderna som tar emot operationerna. Vi har följaktligen utvecklat vår första indikator i vårt teoretiska ramverk efter Webers definition av legitimitet, för att kunna mäta den här aspekten av legitimitet.

4.2 Legitimitet via moralisk auktoritet

En annan förklaring till legitimitet kan spåras i tänkaren Emile Durkheims teori. Enligt honom bär samhället sina egna drag och driver oss till att samarbeta för att uppnå dessa mål. Vad som är centralt i medborgares lydnad till samhällets regler är den moraliska auktoriteten snarare än det fysiska våldsmonopolet. Det är denna auktoritet som får oss att lyda antagna regler; eftersom vi är beroende av samhället så gör vi vad det förväntar sig att vi gör (Edkins 2014, s. 141-145).

Durkheims tankar kring legitimitetsbegreppet kommer vi också att använda i vår analys av fallen. Det kommer ske genom att vi studerar hur EU arbetar med att upprätta den moraliska auktoriteten hos offentliga myndigheter samt att främja mänskliga rättigheter och friheter i länderna där insatserna sker. Vi har därmed valt att utforma vår andra indikator i vårt teoretiska ramverk efter Durkheims tankar.

4.3 Legitimitet via maktförhållande

För att mäta hur legitima EU:s internationella operationer är har vi även valt att ta hänsyn till maktbegreppet. Det är ett nödvändigt tillägg i en analys av legitimitet, på grund av den sammanvävda relationen mellan begreppen (Badersten - Gustavsson 2015, s. 69).

Utgångspunkten för maktbegreppet utgörs av Robert A. Dahls klassiska definition av makt, som fokuserar på en direkt kontrollrelation; aktörs A:s förmåga att direkt påverka aktör B för att nå de resultat A vill, genom antingen tvång, inducering eller legitimitet. Centralt är att aktör A får aktör B att göra någonting som hen annars inte skulle göra. Denna definition benämns ofta som "maktens första ansikte" och är högst relevant i vår undersökning eftersom vi studerar den direkta, sociala maktrelationen mellan EU och civilbefolkningen i länderna där operationen äger rum (Badersten - Gustavsson 2015, s. 69-70; Whalan 2014, s. 54-59).

Detta maktförhållande är centralt i alla operationer, då det avgör om inflytandet utökas eller begränsas, och kräver att mottagaren känner sig motiverad till att upprätthålla ett aktivt samarbete med utövaren (Whalan 2014, s. 49). På basis av detta vilar de civila och militära uppdragens styrka och förmåga på uppfattningen hos den lokala aktören. Valet avgörs inte av det förväntade resultatet av samarbetet, utan tron på att politiken är rätt, rättvis och lämplig, och att man finner en trovärdighet hos aktören som genomför den (Whalan 2014 s. 56-57). Det här kan kopplas till Emile Durkheims påstående kring den moraliska auktoritetens inverkan på legitimitet och lydnad hos ett samhälles medborgare.

Lokal inställning är således en källa till ett mer effektivt samarbete. Det här är ytterligare en indikator i vårt ramverk för att mäta hur legitima EU:s operationer är.

4.4 Legitimitet via samarbete med internationella och regionala aktörer

I en studie baserad på tidigare EU-ledda operationer har ett tillvägagångssätt som sammanställer de olika aktörerna inom området identifierats som en viktig faktor för hur väl en operation sköts på plats. Det hävdas att samarbeten och koordination med andra internationella aktörer gynnar EU dels politiskt sett, men även på en operationell och taktisk nivå (Keohane 2011, s. 200, 210-211)

Dessa påståenden stärks av dr Cesare Onestini, som menar att partnerskap med andra organisationer är ett sätt för EU att komma över legitimitetsproblem. Vidare hänvisar han till ett uttalande av EU:s högsta representant i FN:s Säkerhetsråd år 2013, som nämner att EU strävar efter att samarbeta med såväl internationella som regionala organisationer i dess arbete för fred och säkerhet. Onestini belyser vidare att EU väljer att samarbeta med erkända, trovärdiga aktörer i sina operationer för att bland annat stärka sitt mandat på plats, sett från det mottagande landets åsikter (Onestini 2014, s. 7-8).

Vi har utifrån detta valt att använda legitimitet via samarbete med internationella och regionala aktörer som ytterligare en förklaring till hur legitima EU:s operationer är. Det

här utgör den fjärde indikatorn i vårt teoretiska ramverk för att mäta EU:s legitimitet i våra fall av dess civila och militära uppdrag.

4.5 Vårt teoretiska ramverk

Med utgångspunkt i ovanstående förklaringar till legitimitet har vi konstruerat ett teoretiskt ramverk. Det ämnar vi att använda för att mäta EU:s legitimitet i våra tre utvalda fall. Det teoretiska ramverket består av fyra mätbara indikatorer, med tillhörande kriterier som avgör när de kan anses vara uppfyllda i varje operation. Dessa kriterier kommer att appliceras på empirin i operationerna, för att möjliggöra mätning av legitimitet i de olika fallen. Genom användning av detta ramverk kan vi få svar på hur legitima EU:s civila och militära operationer är.

Indikator 1: *Upprätthållande av självständigt våldsmonopol på lång sikt*

Denna indikator mäter hur EU syftar till att få landet som mottar operationen att upprätthålla sin territoriella kontroll och sitt våldsmonopol. Med andra ord innebär det att göra staten till en självständig problemlösare på lång sikt och en trovärdig auktoritet.

Kriterier

- Vårt första kriterium för den här indikatorn är uppfyllt om främjandet av verksamheten hos offentliga myndigheter styrks explicit i uppdragets mandat.
- Det andra kriteriet fokuserar på aktionerna från EU:s sida för att landet som mottar operationen ska bli mer självständigt i upprätthållandet av sitt territoriella våldsmonopol på lång sikt. Självständigheten uppnås genom att landet där operationen genomförs ges verktygen från EU för att agera konfliktförebyggande och för att upprätthålla lag och ordning efter att uppdragets mandat har löpt ut.

Indikator 2: *Främjandet av mänskliga rättigheter och friheter i samhället*

Denna indikator mäter främjandet av mänskliga rättigheter och friheter för civilbefolkningen i landet där operationen äger rum under mandatets gång. Målsättningen är att utveckla staten till en moralisk auktoritet.

Kriterium

Denna indikator kan anses problematisk att mäta, då det är svårt att utläsa och avgöra när skapandet av moraliska auktoriteter har utvecklats. Med medvetenhet om detta, har vi valt att konkretisera kriteriet för denna indikator till hur stor vikt som läggs i uppdragen på mänskliga rättigheter och friheter i arbetet med offentliga myndigheter samt hur väl detta har uppnåtts. Denna indikator är uppfylld om staten i landet visar prov på en förmåga till att döma och agera mot brott mot mänskliga rättigheter och friheter.

Indikator 3: *Arbete för att skapa ett gott lokalt mottagande av EU:s operation*

Denna indikator mäter inställningen till EU:s verksamhet hos lokalbefolkningen i det land där operationen äger rum.

Kriterium

Vår tredje indikator är uppfylld om en strävan från EU att etablera sig som en trovärdig och respektfull aktör gentemot lokalbefolkningen i mottagarlandet återspeglas i deras arbetssätt.

Kriteriet är uppfyllt om det förekommer aktioner från uppdragen som är direkt riktade till att skapa en acceptans hos civilbefolkningen för deras verksamhet.

Indikator 4: *Samarbete med internationella och regionala aktörer*

Denna indikator mäter i vilken omfattning EU sammanställer och samarbetar med verksamma aktörer i länderna där operationerna äger rum.

Kriterier

- Vårt första kriterium för den fjärde indikatorn är uppfyllt om vi finner officiella dokument om samarbete mellan EU och internationella aktörer.
- Vårt andra kriterium är uppfyllt om vi finner officiella dokument om samarbete mellan EU och regionala aktörer.

5 Analys

I detta avsnitt appliceras det teoretiska ramverket på de tre fallen.

5.1 European Union Training Mission Mali

Bakgrund

Fallets bakgrund tar sin början i den militära offensiv som genomfördes av islamistiska militanta grupper från norra Mali mot landets södra del. Den maliska regeringen var i dåligt skick att besvara framryckningen på grund av strukturella problem som korruption, vilket resulterade i en militärkupp i mars 2012 (Boeke - Schuurman 2015, s. 806). Denna kris kom att innebära en full reträtt för MAF (Mali Armed Forces), vars stridskapacitet också hade urholkats av korruption och nepotism under ett helt decennium innan konfliktens utbrott (Boeke - Schuurman 2015, s. 805-806; Skeppström - Hull Wiklund - Jonsson 2015, s. 357).

Utifrån den här bakgrunden valde den maliska regeringens att begära undsättning av Frankrike, Förenta Nationerna (FN) och EU. Med utgångspunkt i FN:s Säkerhetsråds antagande av resolution 2085 valde EU:s medlemsstater att i enlighet med GUSP etablera 'European Union Training Mission Mali', vars första mandat trädde i kraft i februari 2013 (EUTM Mali 2017; EUTM Mali 1).

Mandatets syfte

Det nuvarande mandatet för EUTM Mali syftar till att träna, utbilda och rådgiva Malis militära styrkor. Denna verksamhet ska i sin tur övervakas av berättigade civila myndigheter. Målet med dessa träningsmetoder är att återställa de MAF:s förmåga att genomföra militära operationer mot terroristgrupper, att skydda den maliska civilbefolkningen, samt att återställa Malis territoriella integritet (EUTM Mali 1).

Upprätthållande av självständigt våldsmonopol på lång sikt

När det gäller indikatorn om EU:s legitimitet i upprättandet av ett våldsmonopol i landet där operationen äger rum framgår det tydligt att EUTM Mali har en sådan målsättning. Uppdraget syftar nämligen till att successivt decentralisera uppdragets verksamhet för att låta Malis nationella styrkor ta ett större ansvar vad gäller utbildning, träning och ledning. Den här processen med att göra de nationella styrkorna mer självständiga ämnar reformera MAF till en organisation som är kapabel till att upprätthålla de tidigare listade målen om säkerhet. Genom att explicit uttrycka den här ambitionen i sitt mandat klarar uppdraget det första kriteriet i den första indikatorn (EUTM Mali 2017).

Fortsättningsvis anser vi att det också förekommer belägg för att EUTM Mali når legitimitet genom att fullfölja det andra kriteriet, vilket innebär att förse MAF med verktygen för att kunna upprätthålla ett territoriellt våldsmonopol inom landet på längre sikt. Enligt EUTM Malis hemsida är kapabla officerare en väsentlig del i möjliggörandet av lyckade militära

aktioner, vilket förklarar varför det läggs stor vikt i arbetet vid koncept som "Train the Trainer", som ska leda till en inhemskt utbildad officerskår som kan föra vidare kunskaperna som uppdraget bidrar med (EUTM Mali 2; EUTM Mali 3). EU-förbanden från de olika medlemsstaterna anses arbeta effektivt tillsammans ute i fältet för att genomföra dessa uppgifter, både gällande träningen av MAF-rekryter och uppgifter som skyddandet av instruktörer samt högkvarter och läger (Dicke 2014, s. 109). Dessutom bistår EUTM Mali de maliska myndigheterna med rådgivning i implementeringen av de strukturella reformerna, och ger understöd till MAF med att bedöma hur väl reformerna implementeras (EUTM Mali 4).

Emma Skeppström framför dock kritik mot legitimiteten i EUTM Malis aktioner för att ge MAF förmågan att upprätthålla ett territoriellt våldsmonopol på längre sikt. Hennes tes grundas i att uppbyggnaden av militär kapacitet kan ur ett kortsiktigt perspektiv utgöra en effektiv lösning, men att dessa projekt kan kräva längre mandat än vad man tror för att uppnå sina mål. Hon framför att det finns en slags avvägning för militära träningsuppdrag som EUTM Mali: kortare träningsuppdrag är mer resurssnåla och mindre riskabla för att tackla ett problem som en vacklande försvarsmakt, medan mål på längre sikt, som inrättandet av en stabil stat, är mer kostsamma att implementera (Skeppström m.fl. 2015, s. 363-364). Dessutom kan de interna stridigheterna som bidrog till uppdragets initierande kan ses som ett av flera symtom som präglar ett splittrat maliskt samhälle, och som kan anses ta lång tid att åtgärda. Militära medel anses därför inte vara den enda lösningen på dessa djupt rotade problem (Boeke - Schuurman 2015, s. 821-822).

Med avstamp ur denna kritik är det oklart om EUTM Mali ger MAF de långsiktiga verktygen för att självständigt bibehålla ett territoriellt våldsmonopol i framtiden. Problemen som uppdraget ämnar adressera kan anses vara för djupt rotade, och en mer omfattande operation torde vara betydligt mer legitim när det gäller att uppnå ett hållbart våldsmonopol.

Främjandet av mänskliga rättigheter och friheter i samhället

Inriktningen på att utbilda MAF i internationell humanitär rätt återspeglas tydligt i EUTM Malis arbete. Dels teoretiskt genom utbildning av officerare i denna rätt, dels praktiskt genom reguljära inspektioner hos lokalbefolkningen. Inspektionerna har som mål att integrera internationell humanitär lag i de nationella styrkornas arbete och ge dem en högre trovärdighet hos lokalbefolkningen. Man kan därmed konstatera att EUTM Mali är benägna att främja en respekt för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt i sitt arbete (Youtube 2).

Huruvida det är möjligt att se om den maliska staten, genom dessa insatser, är kapabel till att agera mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheter är inte lika uppenbart. MAF har hämmats kraftigt i sin verksamhet av ett lågt förtroende hos civilbefolkningen som grundas i att de maliska styrkorna inte alltid respekterar mänskliga rättigheter i sina operationer. I en intervju genomförd av Al Jazeera förklarar en anonym malisk bybo hur man fruktar och misstror sin egen armé på dessa premisser. Sådana handlingar kan även indirekt skada auktoriteten hos EUTM Mali, som ansvarar för att utbilda de maliska styrkorna i internationell humanitär rätt och mänskliga rättigheter (Youtube 3).

För att se till att de tränade rekryternas agerande tar hänsyn till mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt i sin verksamhet har Frankrike bidragit med förband som bedriver övervakning av trupperna ute i fält. Fransmännen har dock påpekat att det här inte kommer följas upp på längre sikt, vilket kan innebära att övervakning utförd av EUTM Mali

kan bli nödvändig i framtiden för att se till att dessa humanitära värden implementeras i de maliska styrkornas arbete. (Skeppström m.fl. 2015, s. 360-361).

Ytterligare ett område som regeringen inte har lyckats agera på är bristfällig representation inom de nationella styrkorna från Malis olika etniska grupper. EUTM Mali har inte mycket att säga till om angående denna aspekt då det inte ligger inom deras jurisdiktion. Dock kan konsekvenserna av bristfällig representation vara allvarliga inom en konflikt där identiteter spelar en viktig roll. (Skeppström m.fl. 2015, s. 359-361).

Denna verklighet ger sken av att den maliska staten ännu inte uppnår full förmåga att värna dessa rättigheter inom sitt lands territorium. Utifrån denna analys anser vi därför att kriteriet för främjandet av mänskliga rättigheter och friheter inte kan betraktas vara uppfyllt i EUTM Malis arbete, vilket gör operationen ej legitim på den här punkten.

Arbete för att skapa ett gott lokalt mottagande av EU:s operation

När det gäller det lokala mottagandet finns det tecken på att EUTM Mali är måna om att skapa civil insikt i uppdragets mandat och syfte. Bland annat har uppdraget etablerat ett kompani 'Force Protection Company' som arbetar aktivt vid Koulikoro Training Center för att genomföra så kallade 'social patrols'. Dessa patrullerna syftar till att via ett socialt interagerande mellan soldater och lokala invånare både få lokalbefolkningen att förstå EUTM Malis uppdrag, samt för att visa sin närvaro. (EUTM Mali 5).

En annan aktion som genomfördes med anknytning till civilbefolkningen utgjordes av att EUTM Mali bistod med transport för maliska skolbarn i kommunen Bancoumana. Även om syftet med denna handling inte framgår explicit så menar vi att det här är en aktion som bör bidra till ökad acceptans för den maliska civilbefolkningen för uppdraget (EUTM Mali 6).

Ytterligare en form av arbete för att skapa bättre förtroende för uppdraget hos de maliska rekryterna var undervisning i franska för den europeiska personalen som genomför träningen. Vikten av språket har vid flera tillfällen återspeglats i EUTM Malis arbete, inte minst eftersom uppdraget är till stor del grundat i träning där tekniska termer används och där fungerande kommunikation är essentiellt (Galantino - Freire 2015, s. 245).

Även om vissa av dessa aktioner kan anses sporadiska finns det underlag för deras existens. Enligt muntliga utsagor från interlokutörer i den maliska huvudstaden Bamako förekommer det en kulturell spricka mellan den maliska civilbefolkningen och européerna som riskerar att skada förhållandet mellan grupperna. Enligt författarna Galantino och Freire, är det dessutom kritiskt att garantera jämlika villkor mellan de maliska rekryterna och EU:s personal i Koulikoro-lägret (Galantino - Freire 2015, s. 244-245).

Trots denna risk kan vi konstatera att det sker aktioner från EUTM Mali för att göra den maliska civilbefolkningen mer välvilligt inställd till operationen. Även om syftet med somliga av dessa inte direkt förtydligas av uppdraget själv så menar vi att de indirekt skapar en större acceptans för uppdraget hos civilbefolkningen och uppfyller kriteriet för vår tredje indikator. Därför är EUTM Mali legitim som operation utifrån denna aspekt i deras verksamhet.

Samarbete med internationella och regionala aktörer

I EUTM Malis mandat är det fastslaget att man ska bedriva bland annat utbildning och träning av MAF. Utöver detta extensiva samröre med de maliska styrkorna finns det belägg för samarbete med internationella aktörer, inte minst då all EU-dokumentation för uppdraget

återger att antagandet av resolution 2085 i FN:s säkerhetsråd var en viktig handling för EUTM Malis initierande. 'United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission In Mali' (MINUSMA) arbetar också med säkerhetsfrågor rörande polis och rättssäkerhet, och framhäver att det har förekommit kollaboration med EUTM Mali i planering och bedömning av säkerhetsfrågor samt i organiserandet av utbildning i internationell humanitär rätt (MINUSMA 2013; United Nations Security Council 2013). Detta samarbete framgår inte lika tydligt i EU:s officiella dokument, vilket vi menar bör tolkas med en viss begränsande verkan utifrån vårt första kriterium om samarbete med internationella aktörer (EUTM Mali 2017).

Utöver det är ytterligare samarbetspartners för EUTM Mali den franska, militära insatsen 'Operation Barkhane'. Den inleddes år 2014 och ämnar främja bekämpandet av terroristgrupperna i samspel med länderna i G5 Sahel, ett regionalt samarbete i Sahelregionen. Det franska försvarsdepartementet styrker att operationens arbetsätt utgör grunden för ett militärt samarbete med EUTM Mali i ansträngningarna för att stabilisera Malis interna säkerhet och samarbetet med G5 Sahel i kampen mot terrorismen. Bland annat bistår Operation Barkhane med franska trupper för att understödja EU-trupperna i träningen av MAF (Dossier de Presse 2017). Återigen tycks de franska källorna vara mer informativa om samarbetet än EUTM Mali, som förutom sporadiska anknytningar i sina pressmeddelanden inte ger ett sken av samverkan med Operation Barkhane utifrån sina officiella dokument. Det ska dock tilläggas att den franska närvaron har bidragit till uppdragets samarbete med de maliska militära myndigheterna. MAF är också funktionellt designad med den franska armén som förebild, vilket innebar att fransmännen blev de naturliga organisatörerna för operationens träningskoncept (Galantino - Freire 2015, s. 243-244; EUTM Mali 7).

Slutligen är det tydligt formulerat att EUTM Mali även koopererar med det regionala samarbetet G5 Sahel. Länderna som medverkar i G5 Sahel är de fem stater som ingår i regionen: Mali, Niger, Tchad, Mauretanien och Burkina Faso. Via ett omfattande samarbete med de två andra europeiska uppdragen i regionen, EUCAP Sahel Mali och EUCAP Sahel Niger, ämnar man att skapa en regionalisering mellan de tre uppdragen för att bidra till att man genom GUSP kan bedöma säkerhetsbehoven i Sahel, samt att utforma en handlingsplan för eventuella åtgärder. Dessutom inkluderas en samordnad träningsverksamhet för rekryter till ländernas väpnade styrkor som verkställs av uppdragen. Dessa samarbeten ska främja utökad regional samverkan mellan länderna i Sahel och stärka deras förmågor på nationell nivå (EUTM Mali 2017; Council of the European Union Press Release 2017).

Utifrån dessa källor om EUTM Malis samarbetspartners kan vi konstatera att operationens legitimitet angående samarbete är markant. Det första kriteriet om dokumentation om samarbete med internationella aktörer går att godkänna för EUTM Malis räkning eftersom det finns såväl uttalanden från FN:s generalsekreterare om samverkan mellan uppdraget och MINUSMA, som information från det franska försvarsdepartementet om samarbete med Operation Barkhane. Det är dock huvudsakligen regionala samarbetspartners som nämns i den officiella dokumentationen från uppdraget. Det styrks i såväl EUTM Malis mandat som i pressmeddelanden från Ministerrådet om kollaboration mellan EU-uppdragen i Sahel för att stärka det regionala samarbetet G5 Sahel säkerhetsmässigt. Sett utifrån samarbete är EUTM Mali en högst legitim operation.

5.2 Aceh Monitoring Mission

Bakgrund

Aceh är en autonom region som tillhör Indonesien. Rörelsen för ett fritt Aceh, Gerakan Aceh Merdeka (GAM), startade år 1976 ett gerillakrig med en strävan om att regionen skulle uppnå fullständig självständighet från Indonesien. Emellertid ville den indonesiska staten fortsatt behålla Aceh. Våldsamheter präglade landet i många år till följd av konflikten (European External Action Service 1).

Till slut sattes fredsförhandlingar mellan de stridande parterna igång med den icke-statliga organisationen The Crisis Management Initiative (CMI) som medlare. Ett flertal förhandlingar krävdes innan ett fredsavtal slutligen kunde undertecknas av GAM och den indonesiska staten i augusti 2005 (The Crisis Management Initiative). Genom en officiell inbjudan av den indonesiska staten, tillsammans med stöd från GAM, bjöds EU in till Aceh när fredsavtalet skulle implementeras (European External Action Service 2006a).

Mandatets syfte

I september 2005 startade EU operationen Aceh Monitoring Mission (AMM) som syftade till att övervaka implementeringen av fredsavtalet mellan GAM och den indonesiska staten. Övervakningen skedde i form av patrullering och kommunikation med båda parter, samt utförande av inspektioner och utredningar vid behov (European External Action Service 2006b).

AMM var en civil operation inom ramen för GUSP. Operationen benämns som opartisk av EU, då den inte ämnade till att representera eller gynna någon part (European External Action Service 2006b). Mandatet för AMM förlängdes en gång, och därefter avslutades officiellt operationen i december 2006 (European External Action Service 1).

Upprätthållande av självständigt våldsmonopol på lång sikt

I grund och botten var syftet med att inrätta operation AMM i Indonesien att den indonesiska staten inte kunde upprätthålla territoriell kontroll, då GAM och dess anhängare ville bryta sig loss genom våld. För att stödja Indonesiens territoriella våldsmonopol var EU närvarande och bevakade genomförandet av de lokala valen (European External Action Service 2006a).

Stöd och bistånd även gavs till lokal polis och den offentliga förvaltningen. Det uttrycks i mandatet att EU skulle främja dessa verksamheter genom tekniskt bistånd och kapacitetsuppbyggnad. Att återuppbygga ett hållbart rättsväsende genom olika politiska och juridiska reformer var också en central uppgift för operationen. Dessa reformer bestod huvudsakligen av att stifta en lag om styrningen i Aceh, samt införandet av rättsstatliga principer för att den indonesiska staten skulle kunna återfå kontrollen genom sitt våldsmonopol (European External Action Service 2006a). Därmed uttrycks det explicit i mandatet att offentliga myndigheter ska främjas vilket fullföljer det här kriteriet för den här indikatorn. Reformerna har dock bemötts med kritik från bland annat minoriteter i samhället och människorättsorganisationer, då kritikerna anser att inte alla i samhället gynnas av förändringarna (Schulze 2007, s. 9).

Genom ovannämnda politiska och juridiska reformer kan det tolkas som att EU gav Indonesien verktyg för att dels agera konfliktförebyggande, och dels för att upprätthålla lag och ordning. Rättsstatsprincipen ger Indonesien möjligheten att förhindra att liknande

konflikter baserade på utbrytningar från staten inträffar igen. Om det skulle ske finns det möjlighet att fördöma brottet. En annan aktion som tyder på att EU strävade efter att skapa ett hållbart Indonesien var att mandatet förlängdes för att bevaka valen, även om det nationella läget då var relativt fredligt (European External Action Service 2006a). Rättvist genomförda val är centralt för att återskapa territoriell kontroll samt för att skapa tillit hos medborgarna till systemet.

Indikatorn om upprätthållande av självständigt våldsmonopol på lång sikt kan på basis av detta därför anses vara delvis uppfylld. Det påståendet grundas i att Indonesien visserligen upprätthåller sitt territoriella våldsmonopol även efter att EU lämnade, men att AMM:s legitimitet sett från det här kriteriet hämmas av att det är problematiskt att avgöra om våldsmonopolet är ett resultat av uppdragets insatser eller det indonesiska folkets vilja till förändring.

Främjandet av mänskliga rättigheter och friheter i samhället

EU hade som en central ambition att förbättra situationen för den indonesiska civilbefolkningen. Amnesty International betonade vid uppstarten av AMM vikten av att främja mänskliga rättigheter och friheter, då brotten ansågs vara en av de grundläggande orsakerna till att konflikten förvärrats (Amnesty International 2005).

Reformer som genomfördes var att anpassa lagstiftningen efter universella principer för mänskliga rättigheter, instiftande av ett oberoende domstolsväsende samt en domstol för mänskliga rättigheter (Schulze 2007, s. 3). AMM gav således staten förmågan att döma och agera mot brott mot mänskliga rättigheter och friheter genom att möjliggöra tillgången till rättslig prövning och utveckling av det civilrättsliga systemet (European External Action Service 2006a), vilket vidare var ett av Amnesty Internationals krav vid operationens start (Amnesty International 2005).

Trots att främjandet av mänskliga rättigheter och friheter var en viktig målsättning i mandatet för AMM kan vi inte klassificera den indonesiska staten som en moralisk auktoritet. Detta grundas i att operationen har kritiserats av civilbefolkningen för att inte göra de framsteg som utlovats. Operationen har dessutom kritiserats från Bryssel, då EU-personal anser att AMMs mandat var för ospecificerat och därför inte kan anses uppfyllt angående främjandet av mänskliga rättigheter och friheter (Schulze 2007, s. 8-9). Detta stärks ytterligare av att Human Rights Watch anser att läget i Indonesien inte har förbättrats efter reformer (Human Rights Watch 1).

Värt att nämna i sammanhanget är Dr Kirsten E. Schulze som i sin studie "Mission Not So Impossible - The Aceh Monitoring Mission and Lessons learned for the EU" klassar AMM som en väldigt lyckad operation, på basis av den bristande implementeringen av mänskliga rättigheter. Hon hävdar att Indonesiens politiska klimat är känsligt för kritik mot mänskliga rättigheter, och då denna kritik inte framfördes av EU kunde AMM:s mandat uppfyllas effektivt (Schulze 2007, s. 8).

Vi har för denna indikator kring AMM Indonesias legitimitet utifrån främjandet av mänskliga rättigheter och friheter gjort en avvägning som resulterar i att operationen delvis uppfyller den. EU har genomfört konkreta reformer, med syftet att förbättra situationen, vilket leder till att Indonesien i begränsad utsträckning har getts möjligheten att agera mot brott mot mänskliga rättigheter och friheter. Kritiken som framförts drar dock ner graden av uppfyllnad, då vi utifrån detta inte kan anse att staten har utvecklats till att bli en moralisk auktoritet.

Arbete för att skapa ett gott lokalt mottagande av EU:s operation

EU har benämnt operation AMM som lyckad till följd av stödet från civilbefolkningen i Aceh (European External Action Service 2006b). Förtroendet hos Acehs invånare ska ha funnits från start som ett resultat av att EU tillsammans med ASEAN startade operationen bara en månad efter fredsavtalets undertecknande (European External Action Service 2006a). Schulze uttrycker även i sin ovannämnda studie att det fanns en god indonesisk inställning till operationen (Schulze 2007, s. 12). En möjlig anledning till den utbredda lokala acceptansen kan vara att medlaren vid fredsavtalet, CMI, redan under fredsprocessen samtalade kontinuerligt med civilsamhället (The Crisis Management Initiative 2012, s. 31).

AMM:s personal hade som uppgift att vara vaksamma för missnöje och klagomål mot aspekter av fredsavtalet (European External Action Service 2006c). Denna uppgift kan tolkas som en strategi från EU:s sida att uppmärksamma hur operationen uppfattades lokalt. Å andra sidan har personalen kritiserats för att inte vara förberedd för verksamhetsmiljön, genom bristande förkunskaper om Aceh och bristande språkkunskaper (Schulze 2007, s. 5).

Vårt kriterium för denna indikator kräver att EU genomför aktioner direkt riktade mot civilbefolkningen för att skapa ett gott lokalt mottagande. Det kan tolkas som att EU redan från uppdragets start hade ett gott rykte som en etablerad och trovärdig aktör, och vi har inte kunnat finna några förtroendeskapande aktioner. På basis av detta kan därför inte indikatorn anses vara uppfylld.

Samarbete med internationella och regionala aktörer

Internationella aktörer som EU samarbetade med i AMM var de enskilda staterna Norge och Schweiz, som verkade under EU:s mandat (I tjeneste for Norge, Aceh Monitoring Mission; European External Action Service 1). Vi kan dessutom finna att samarbeten mellan den indonesiska staten och lokala gräsrotsorganisationer ska ha inletts under operationen med hjälp av övervakningspersonalen, vilket fortsatte begränsat även efter AMM:s avslut (The Crisis Management Initiative 2012, s. 37). Det första kriteriet om internationella samarbeten för denna indikator är således uppfyllt.

Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) var det viktigaste samarbetet för EU under operation AMM (The Crisis Management Initiative 2012, s. 9). ASEAN är ett säkerhetspolitiskt, ekonomiskt och sociokulturellt samarbete mellan stater i Sydostasien (The Association of Southeast Asian Nations 1), följaktligen är Indonesien en medlemsstat (The Association of Southeast Asian Nations 2). Samarbetet mellan EU och ASEAN var det första mellan aktörerna (European External Action Service 2006b), och har vidare utvecklats till ett närmare, långsiktigt samarbete (The Association of Southeast Asian Nations 3).

Det regionala samarbetet med ASEAN har hävdats vara en av anledningarna till att AMM har klassats som en lyckad operation (Schulze 2007, s. 14). Samarbetet stämmer således väl överens med vår förklaring till legitimitet genom regionala samarbeten. Detta stärks ytterligare av att ASEAN bjöds in som samarbetspartner vid implementeringen av fredsavtalet på begäran av den indonesiska regeringen, till följd av att regeringen inte kände sig bekväm med att endast ha europeisk personal på plats (Schulze 2007, s. 4). Med anledning av denna existerande dokumentation om regionalt samarbete för AMM är vår fjärde indikator helt uppfylld.

5.3 The European Integrated Rule of Law Mission for Iraq

Bakgrund

Uppkomsten av The European Union Integrated Rule of Law Mission for Iraq (EUJUST LEX-Iraq) skedde genom att Iraks dåvarande premiärminister, Ibrahim al-Jaafari, officiellt bjöd in EU med en begäran om att få hjälp med att träna den verksamma personalen inom det straffrättsliga systemet genom olika aktiviteter. Uppdraget inleddes den 1 juli 2005 och avslutades 31 december 2013. (European External Action Service 2).

Mandatets syfte

Mandatet för detta civila krishanteringssupdrag inom ramen för GUSP ämnade till att förstärka rättsstaten i Irak. Det andra centrala syftet var att främja en kultur av respekt för mänskliga rättigheter (European External Action Service 2). Arbetssättet var grundat i professionellt utformade träningsaktiviteter och bistånd för att utveckla irakiska tjänstemän och företrädare inom rättsväsendet (European External Action Service 2014).

För att uppnå mandatets syfte skulle man via träningen etablera ett professionellt och fungerande rättsväsende byggt i enlighet med rättsstatsprincipen i Irak, stödja utvecklingen av kollaboration och koordinering mellan olika delar av rättsväsendet. Dessutom ämnade EUJUST LEX-Iraq att bistå irakiska myndigheter i inrättandet av en träningsstrategi i modern administration samt att tillföra värderingar som representerar EU till Irak (European External Action Service 2014).

Upprätthållande av självständigt våldsmonopol på lång sikt

EUJUST LEX-Iraq syftar bland annat till att Irak ska kunna upprätthålla en rättsstat. Det är en målsättning som utgör en bra grund att tillämpa vår indikator om våldsmonopol på. Vi anser att det första kriteriet om främjandet av offentliga myndigheter är uppfyllt i detta fall genom att EUJUST LEX-Iraq uttrycker explicit i sitt mandat att man har som ambition att främja verksamheten hos offentliga myndigheter, närmare bestämt Iraks rättsväsende (European External Action Service 2014).

Väsentliga arbeten för att förbättra upprätthållandet av ett självständigt våldsmonopol kan ses dels i arbetet med polisväsendet, där man fokuserade på att främja modern utredningsteknik baserad på bevis och inte bekännelse. När det gäller domstolsväsendet var irakiska domare och åklagares förståelse av internationellt rättsligt samarbete förstärkt enligt uppdragets källor. Dessutom lyckades man stärka förbindelserna med både regionala och europeiska rättsliga organ (European External Action Service 2014).

EU informerar även om att det i operationens slutskede genomfördes överlämningar av läroplaner, manualer och annat material för att möjliggöra fortsatt självständig utbildning. Ett av EU:s arbetslag som ansvarade för den juridiska implementeringen valde att utforma böcker och manualer om hur Irak ska få stöd av andra länder för att förstärka internationella rättsliga samarbeten inom brottmål (EUJUST LEX-Iraq Newsletter 1). Dessa överlämningar är ytterligare bevis på hur EU försökte att skapa ett självständigt rättsväsende i Irak på lång sikt, även efter att uppdraget var avslutat.

Dock är det problematiskt att avgöra om detta andra kriterium kan anses vara uppfyllt. Man måste ha i åtanke att reformerna av rättssystemet står i skarp kontrast till det system som rådde under Saddam Husseins tid vid makten och att hela mentaliteten inom rättsväsendet är något som förändras successivt genom EUJUST LEX-Iraq's arbete. För att det ska bli ett hållbart system krävs det att man arbetar systematiskt för att se till att alla rättsväsendets komponenter förändras framgångsrikt och att samarbete inom systemet förekommer (Christova 2013, s. 435-436).

Amnesty International rapporterar även att den irakiska regeringen möter starka manifestationer för institutionella reformer samt mot godtyckliga arrester utförda av säkerhetsstyrkor och paramilitära grupper. Dessa protester visar tydligt att ett självständigt våldsmonopol hos staten fortfarande kan bedömas vara långt ifrån närvarande (Amnesty International). Med dessa fakta i åtanke så menar vi att vi enbart kan godkänna EUJUST LEX-Iraq sett till det första kriteriet för vår första indikator.

Främjandet av mänskliga rättigheter och friheter i samhället

Ett av de centrala syftena med operation EUJUST LEX-Iraq var att främja respekten för mänskliga rättigheter i Irak. Med avstamp ur den här målsättningen är det möjligt att tillämpa vår andra indikator för att se om den irakiska staten uppfyller kriteriet att besitta en förmåga att döma mot brott mot dessa rättigheter samt om den därmed kan anses vara en moralisk auktoritet med civilbefolkningens förtroende.

Vid appliceringen av denna indikator på fallet är vi medvetna om utgångsläget för denna operation. Dr Mohammed Turki, rättsexpert på det irakiska departementet för mänskliga rättigheter, menar att vid sökande efter utveckling krävs det att man går tillbaka till de senaste åren för att se utvecklingens omfattning. Detta på grund av att inte fanns någon tanke om upprätthållandet av mänskliga rättigheter i landet vid uppdragets start (EUJUST LEX-Iraq Newsletter 2).

Konkreta åtgärder som gjordes av EU för att främja rättsstatsprincipen var att åtgärda den stora problematiken med våld i hemmet genom att stödja en lag som förbjöd detta genom träning av domarkåren, samt genom bistå Irak i dess antagande av en nationell handlingsplan mot våld mot kvinnor (EUJUST LEX-Iraq Newsletter 2). Ytterligare ansträngningar gjordes för att bygga upp fängelsestyrningen till internationell standard, genom att exempelvis introducera rehabilitering för fångar, och förbättra respekten för deras mänskliga rättigheter i irakiska fängelser (EUJUST LEX-Iraq 2). Det står uttryckligen i operationens beskrivning att EU nådde stora framsteg med sina försök att integrera mänskliga rättigheter och kön i träningsaktiviteterna, vilket bekräftades med positiv respons från deltagarna (European External Action Service 2).

Dock ger detta oss begränsad information om hur framgångsrika dessa insatser egentligen var på ett övergripande plan, och om den irakiska staten har förmågan att som en moralisk auktoritet agera mot kränkningar mot mänskliga rättigheter. Utomstående effekter som den omfattande terrorverksamheten från Islamiska Staten (IS) i landet har påverkat situationen negativt (Human Rights Watch 2). Likaså förekommer det gammal lagstiftning för det straffrättsliga systemet som utvecklats under helt andra politiska förhållanden, vilket kräver förändringar för att göra systemet effektivt och demokratiskt i skyddandet av mänskliga rättigheter efter internationell standard (Christova 2013, s. 429-432).

Avslutningsvis drar vi slutsatsen att kriteriet för denna indikator är delvis uppfyllt för EUJUST LEX-Iraq's legitimitet i denna fråga. Vi ser att operationens arbete har utvecklat en viss förmåga hos den irakiska staten att stärka positionen för mänskliga rättigheter i Irak. Det som gör att indikatorn inte är helt uppfyllt är att den irakiska staten inte har utvecklats en moralisk auktoritet i skyddandet av dessa rättigheter.

Arbete för att skapa ett gott lokalt mottagande av EU:s operation

I appliceringen av vår tredje indikator mäts den irakiska civilbefolkningens inställning till EU:s verksamhet i operationen. Kriteriet för denna indikator är uppfyllt om en strävan från EU:s sida att etablera sig som en trovärdig och respektfull aktör gentemot landets befolkning återspeglas i uppdragets arbetssätt.

Detta kriterium kan tolkas vara uppfyllt till viss del, då det i beskrivningen av EUJUST LEX-Iraq uttryckligen nämns att det fanns möjlighet till utbyte av åsikter mellan personalen från EU och deltagarna från Irak (European External Action Service 2). Detta är dessvärre bristfällig information, som inte nämner hur detta utbytet rent konkret såg ut, men vi anser att det fortfarande är värt att belysa som ett försök från EU:s sida att uppnå ett gott mottagande från Iraks civilbefolkning

I uppdragsbeskrivningen nämns det även att det skedde någon form av systematiskt uppföljningsarbete, där EU hade ambitionen att låta deltagarna bedöma aktiviteterna för att dessa mer lämpligt skulle kunna uppfylla de irakiska behoven (European External Action Service 2). Det finns inte heller här någon information om hur EU gick tillväga, eller om denna möjlighet till utvärdering faktiskt ändrade formen på träningsaktiviteterna. Trots bristfällig information kan detta tolkas som ytterligare en ambition från EU att skapa ett bättre lokalt mottagande genom lokal respons för operationen.

Därutöver var 13 stycken av operationens personalstyrka av totalt 66 personer lokal personal (European External Action Service 2014). Trots att det inte finns någon närmare information om befattningarna tolkar vi detta faktum att EU inkluderade lokala yrkesverksamma i operationen också är ett drag som kan bidra till ett bättre lokalt mottagande.

Slutligen kan vi konstatera att EUJUST LEX-Iraq genomför aktioner som kan anses vara ett steg i en process för att skapa ett bättre lokalt mottagande av operationen genom möjliggörandet av åsiktsutbyte och utvärdering för de irakiska deltagarna. Deltagarna representerade dock en begränsad del av civilbefolkningen och det saknas respons från den irakiska lokalbefolkningen om resultatet av direkta aktioner från uppdraget angående skapandet av en god relation. Eftersom uppdragets mandat var riktat till en liten målgrupp inom det irakiska rättsväsendet, medför det att detta uppdrag endast delvis uppfyller kriteriet för denna indikator.

Samarbete med internationella och regionala aktörer

Vår fjärde indikator mäter i vilken omfattning EU sammanställde och samarbetade med verksamma aktörer i Irak. Det står i operationens beskrivning att vissa av träningsaktiviteterna skedde i samarbete med internationella aktörer, att man samordnade sina aktiviteter väl och uppnådde goda relationer med både lokala och internationella aktörer, främst USA och FN som samarbetspartners (European External Action Service 2). Det nämns bland annat i en nyhetsuppdatering från EUJUST LEX-Iraq att det ska ha förekommit ett samarbete med FN:s personal i deras motsvarande operation United Nations Assistance Mission in Iraq (UNAMI) (EUJUST LEX-Iraq Newsletter 2).

Trots dessa uppgifter anser vi att underlaget för att uppfylla kriteriet om samarbete mellan EUJUST LEX-Iraq och internationella och regionala aktörer är alldeles för vagt. Vi har nämligen i princip endast utgått från uppdragsbeskrivningen samt nyhetsartiklar från EUJUST LEX-Iraq's hemsida och vi har inte kunnat finna några officiella dokument som nämner samarbeten med några regionala eller internationella aktörer. Vi tror att denna brist på information grundas i det faktum att uppdragets mandat var begränsat sett till dess omfattning. Således kan man snarare tolka dessa uppgifter om samarbeten som ett försök från EUJUST LEX-Iraq att stärka sin legitimitet utifrån Kooperation med internationella aktörer. På grund av brist på officiell dokumentation anser vi att den fjärde indikatorn inte är godkänd och att EUJUST LEX-Iraq saknar legitimitet utifrån den.

6 Slutdiskussion

Efter tillämpandet av vårt teoretiska ramverk i analysen har vi nu mätt legitimiteten i våra tre fall. Vi är därmed redo att presentera våra resultat, utifrån vilka vi kommer att diskutera eventuella utmaningar och styrkor för EU:s legitimitet i dess uppdrag för att sedan dra våra slutsatser om hur legitima EU:s civila och militära operationer är.

Vi har i vår bedömning vägt in att tillgången på information är varierande mellan operationerna, vilket kan leda till olika väl underbyggda resultat. Därtill vill vi understryka att genom våra mätningar finns det risk för osystematiska fel orsakade av våra avvägningar om när indikatorerna kan anses vara uppfyllda i våra fall.

Inledningsvis kan vi utifrån våra resultat se att EU på ett övergripande plan visar på en tydlig ambition att samarbeta på både regional och internationell nivå. När Kooperation med EU:s samarbetspartners sker genomförs det på ett väl integrerat vis. Våra resultat visar således att EU:s operationer till stor del är legitima angående samarbeten med internationella och regionala aktörer. Enda undantaget för vårt resultat var EUJUST LEX-Iraq, som vi anser hade allt för begränsade relationer med såväl internationella och regionala aktörer för att anses som legitimt utifrån den här punkten. Vi tror att det här beror på ett mer begränsat mandat till skillnad från våra andra fall.

Vi kan även dra slutsatsen att EU:s civila och militära operationer är mindre legitima utifrån våra resultat angående främjandet av mänskliga rättigheter och friheter. Vi antyder att det här huvudsakligen beror på att implementeringen av dessa mjuka värden är komplicerad att mäta, och att mandatet generellt sett har andra centrala målsättningar som prioriteras starkare. Dessutom är det svårt att utläsa främjandet av mänskliga rättigheter och friheter samt statens förmåga att, som en moralisk auktoritet, fördöma brott mot dessa.

Även när det gäller EU:s legitimitet i arbetet för att skapa ett gott lokalt mottagande av operationerna får vi spridda resultat. Vi antyder att detta grundas i att det är problematiskt att göra avgränsningar mellan vilka aktioner som är direkt riktade mot civilbefolkningen, och de som indirekt förbättrar acceptansen av uppdragen. Detta resulterar i att det är svårt att fastslå om EU:s arbete i sina uppdrag har uppfyllts på ett tillräckligt legitimt vis.

Fortsättningsvis kan vi dra slutsatsen att EU:s civila och militära operationer till stor del är legitima sett till målsättningen i deras mandat att återuppbygga offentliga myndigheter för att stärka det självständiga våldsmonopolet. Det går tydligt att urskilja att EU lägger stor vikt vid denna uppgift i sitt arbete. Genom att operationerna på ett övergripande plan är legitima utifrån den här aspekten är detta ett säkert och generaliserbart resultat.

Likväl visar det sig vara besvärligt att skapa ett självständigt upprätthållande av våldsmonopolet på lång sikt i landet där operationen äger rum. Vårt resultat ger sken av vilken utmaning det är för EU att uppfylla mål av detta slag och hur svårlösta och tidskrävande frågor om territoriellt våldsmonopol är för länder drabbade av umbäranden som inbördeskrig och terrorism. Därmed kan man undra om det ens är möjligt för ett uppdrag att

nå legitimitet utifrån den här förklaringen inom det tidsspänn som löper mellan denna uppsats och operationernas utföranden.

Det leder oss in på ytterligare en återkommande aspekt som påverkar precisionen i vår mätning av legitimiteten i EU:s operationer: tid. Vid valet av våra fall ville vi jämföra uppdrag från olika tidpunkter för att undersöka om EU:s syn på legitimitet på plats i operationerna har skiftat under en viss tidsperiod. Utifrån våra resultat kan vi konstatera att EU:s syn i princip förblir densamma genom alla dess operationer, oavsett tidpunkt. Våra tre operationer behandlar omfattande politiska och juridiska reformer, vilket kräver en syn på längre sikt för att urskilja förändringar genom dessa åtgärder. Tidsperspektivet förvärras i ett av våra uppdrag eftersom det inte är avslutat, och därmed saknas det ett slutgiltigt resultat att undersöka. Vi har även funnit att utomstående händelser fördröjer mandatens uppfyllnad, vilket också försämrar våra möjligheter att se om våra förklaringar till legitimitet är godkända avseende deras kriterier.

Att få spridda resultat angående våra förklaringar till legitimitet var något som vi var förberedda på. Vi valde tre fall som skiljde sig åt på flera plan och utformade ett brett ramverk för analys, vilket gjorde oss kapabla till att fånga upp eventuell variation av legitimitet i mätningen. På grund av detta och utifrån våra resultat kan vi dra slutsatsen att EU:s civila och militära operationer är legitima huvudsakligen sett till deras Kooperation med internationella och regionala aktörer, samt i mandatens målsättningar att upprätta ett statligt våldsmonopol. De är mindre legitima sett till deras långsiktiga implementering av humanitära värden och hållbar statlig, territoriell kontroll på längre sikt.

Vi valde att mäta EU:s legitimitet i dess civila och militära operationer eftersom vi ville undersöka hur väl dessa genomfördes. Vi anser att våra olika förklaringar till EU:s legitimitet är tillfredsställande med hänsyn till våra operationers respektive resultat. Avslutningsvis kan vi konstatera att EU:s goda rykte som samarbetspartner på den internationella arenan är ett välförtjänt anseende.

7 Referenser

Elektroniska källor:

Amnesty International - Indonesia, 2005. *A briefing for EU and ASEAN countries concerning the deployment of the Aceh Monitoring Mission to Nanggroe Aceh Darussalam Province*. [Elektronisk]

http://www.amnesty.eu/static/documents/2005/Briefing_for_EU_and_ASEAN_countries_on_deployment_Aceh_Monitoring_Mission_NAD_Province.pdf Hämtdatum: 2017-12-27.

Amnesty International = Amnesty International. *Iraq 2016/2017*. [Elektronisk]

<https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/iraq/report-iraq/>

Hämtdatum: 2017-12-31.

Boeke & Schuurman, 2015. *Operation "Serval": A Strategic Analysis of the French Intervention in Mali, 2013–2014*. [Elektronisk]

<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/01402390.2015.1045494> Hämtdatum: 2017-12-04.

Council of the European Union, 2017. *Mali and the Sahel: EU strengthens its action in support of security of the region, Press Release*. [Elektronisk]

<http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/06/20/mali-sahel/pdf>

Hämtdatum: 2017-12-22.

Dicke, Rachel, 2014. *The European Union Training Mission in Mali: A case study*. [Elektronisk]

<https://www.degruyter.com/downloadpdf/j/cirr.2014.20.issue-71/cirr-2014-0010/cirr-2014-0010.pdf> Hämtdatum: 2017-12-10.

Dossier de Presse, 2017. *Opération Barkhane*. [Elektronisk]

http://www.defense.gouv.fr/english/content/download/492362/8406707/DP_BARKHANE.pdf Hämtdatum: 2017-12-22.

EUJUST LEX-Iraq Newsletter 1 = The European Union Integrated Rule of Law Mission for Iraq, Newsletter. *Judiciary Team Books and Manuals published to Mentor and Advise our Iraqi Counterparts*. [Elektronisk]

http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/csdp/documents/pdf/2013_07-08_newsletter_iraq_en.pdf Hämtdatum: 2017-12-20

EUJUST LEX-Iraq Newsletter 2 = The European Union Integrated Rule of Law Mission for Iraq, Newsletter. *Human Rights and Gender in Iraq*. [Elektronisk]

http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/csdp/documents/pdf/2013_05-06_newsletter_iraq_en.pdf Hämtdatum: 2017-12-17

European External Action Service 1 = Aceh Monitoring Mission. *Mission description*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/content/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/aceh-amm/mission-description/index_en.htm
Hämtdatum: 2017-12-04

European External Action Service 2 = The European Union Integrated Rule of Law Mission for Iraq. *Mission description*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/content/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eujust-lex-iraq/mission-description/index_en.htm
Hämtdatum: 2017-12-20

European External Action Service, 2006a = EU Monitoring Mission in Aceh (Indonesia). *Factsheet 22 May 2006*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/aceh-amm/pdf/22052006_factsheet_aceh-amm_en.pdf
Hämtdatum: 2017-12-06

European External Action Service, 2006b = EU Monitoring Mission in Aceh (Indonesia). *Factsheet 15 December 2006*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/aceh-amm/pdf/15122006_factsheet_aceh-amm_en.pdf
Hämtdatum: 2017-12-04

European External Action Service, 2006c = EU Monitoring Mission in Aceh (Indonesia). *Factsheet 17 September 2006*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/aceh-amm/pdf/07092006_factsheet_aceh-amm_en.pdf
Hämtdatum: 2017-12-05

European External Action Service, 2007. *EUFOR RD CONGO: THE MISSION*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eufor-rd-congo/pdf/01012007_1_factsheet_eufor-rd-congo_en.pdf Hämtdatum: 2017-12-18.

European External Action Service, 2014. EUJUST LEX-Iraq. *Factsheet*. [Elektronisk]
http://collections.internetmemory.org/haeu/20160313172652/http://eeas.europa.eu/archives/csdp/missions-and-operations/eujust-lex-iraq/pdf/facsheet_eujust-lex_iraq_en.pdf Hämtdatum: 2017-12-20.

EUTM Mali 2017, *Factsheet*. [Elektronisk] http://eutmmali.eu/wp-content/uploads/2017/12/Factsheet_Nov_Mali_EN-website.pdf Hämtdatum: 2017-12-22

EUTM Mali 1 = European Union Training Mission Mali. *Mandate Three*. [Elektronisk]
<http://eutmmali.eu/en/about-us/> Hämtdatum: 2017-11-28.

EUTM Mali 2 = European Union Training Mission Mali. *Education Concept*. [Elektronisk]
<http://eutmmali.eu/en/about-us/> Hämtdatum: 2017-12-04.

EUTM Mali 3 = European Union Training Mission Mali. *Training Of Trainers* [Elektronisk] <http://eutmmali.eu/en/about-us/> Hämtdatum: 2017-12-04.

EUTM Mali 4 = European Union Training Mission Mali. *Advisory Concept*. [Elektronisk] <http://eutmmali.eu/en/about-us/> Hämtdatum: 2017-12-04.

EUTM Mali 5 = European Union Training Mission Mali News. *Security, Social Patrols, Mission Awareness: That is what Force Protection does*. [Elektronisk] <http://eutmmali.eu/en/security-social-patrols-mission-awareness-that-is-what-force-protection-does/> Hämtdatum: 2017-12-13.

EUTM Mali 6 = European Union Training Mission Mali News. *EUTM Mali Provided Transports To Schools*. [Elektronisk] <http://eutmmali.eu/en/eutm-mali-provided-transport-to-schools/> Hämtdatum: 2017-12-22.

EUTM Mali 7 = European Union Training Mission Mali Press Releases. *EUTM Mali Conducts Tailor-Made Training For The 5th Military Region Of Sector 3 Of The Malian Armed Forces Of Timbuktu In Cooperation With The Operation Barkhane*. [Elektronisk] <http://eutmmali.eu/en/tbe/> Hämtdatum: 2017-12-22.

Gippert, Birte J, 2016. *The sum of its parts? Sources of local legitimacy*. [Elektronisk] <http://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0010836716652426> Hämtdatum: 2017-11-29.

Human Rights Watch 1 = Human Rights Watch. *Indonesia*. [Elektronisk] <https://www.hrw.org/asia/indonesia> Hämtdatum: 2017-12-29.

Human Rights Watch 2 = Human Rights Watch. *Iraq*. [Elektronisk] <https://www.hrw.org/middle-east/n-africa/iraq> Hämtdatum: 2017-12-29.

Hurrelman, Achim, 2007. *Constructions of Multilevel Legitimacy in the European Union: A Study of German and British Media Discourse* [Elektronisk] <http://aei.pitt.edu/7912/1/hurrelmann-a-02h.pdf> Hämtdatum: 2017-11-23.

I tjenste for Norge. *Aceh Monitoring Mission (AMM)*. [Elektronisk] <https://itjenestefornorge.no/operasjoner/aceh-monitoring-mission-amm> Hämtdatum: 2017-12-20.

Keohane, Daniel, 2011. *Lessons from EU Peace Operations*. [Elektronisk] <http://eds.a.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=3&sid=be3cb931-8ade-4c8f-ad28-b5767cd7f0c2%40sessionmgr4008> Hämtdatum: 2017-12-03.

MINUSMA, 2013. *Report of the Secretary-General on the situation in Mali*. [Elektronisk] https://minusma.unmissions.org/sites/default/files/n1335298_eng.pdf Hämtdatum: 2017-12-22.

Onestini, Cesare, 2014. *The European Union and global security: is the EU becoming the indispensable partner?* [Elektronisk] <http://aei.pitt.edu/63482/1/BB11-EU-and-Global-Security.pdf> Hämtdatum: 2017-11-30.

Peters, Dirk, 2014. *European security policy for the people? Public opinion and the EU's Common Foreign, Security and Defence policy*. [Elektronisk]
<http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09662839.2013.875531?scroll=top&needAccess=true#aHRxP25lZWRBY2Nlc3M9dHJlZUBAQA=> Hämtdatum: 2017-11-30.

Schulze, Kirsten E, 2007. *Mission Not So Impossible - The Aceh Monitoring Mission and Lessons learned for the EU*. [Elektronisk]
http://www.operationspaix.net/DATA/DOCUMENT/7928~v~Mission_Not_So_Impossible_The_Aceh_Monitoring_Mission_and_Lessons_learned_for_the_EU.pdf Hämtdatum: 2017-12-28.

Skeppström, Emma - Cecilia Hull Wiklund - Michael Jonsson, 2015. *European Union Training Missions: security sector reform or counter-insurgency by proxy?* [Elektronisk]
<http://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/09662839.2014.972382?needAccess=true>
Hämtdatum: 2017-12-08.

The Association of Southeast Asian Nations 1 = The Association of Southeast Asian Nations. *Home*. [Elektronisk]
<http://asean.org> Hämtdatum: 2017-12-28.

The Association of Southeast Asian Nations 2 = The Association of Southeast Asian Nations. *Member states*. [Elektronisk]
<http://asean.org/asean/asean-member-states/> Hämtdatum: 2017-12-12.

The Association of Southeast Asian Nations 3 = The Association of Southeast Asian Nations. *External relations, European Union*. [Elektronisk]
<http://asean.org/asean/external-relations/european-union/> 2017-12-27.

The Crisis Management Initiative = The Crisis Management Initiative. *Past projects*.
<http://cmi.fi/our-work/past-projects/> Hämtdatum 2017-12-17.

The Crisis Management Initiative, 2012. *Aceh Peace Process Follow-up Project*.
http://acehpeaceprocess.net/pdf/aceh_report5_web.pdf Hämtdatum: 2017-12-29.

United Nations Security Council Resolution, 2013. *Resolution 2100*. [Elektronisk]
https://minusma.unmissions.org/sites/default/files/mali_2100_e_.pdf Hämtdatum: 2017-12-22.

YouTube 1 = Busy PY. *Bienvenue Eufor (Mission en RD Congo)*. [Elektronisk]
<https://www.youtube.com/watch?v=DNS4hX0CPQs> Hämtdatum: 2017-12-18.

YouTube 2 = EUTM Mali. *EUTM Mali and International Humanitarian Law on the ground*. [Elektronisk] <https://www.youtube.com/watch?v=WJwSLNTWso8> Hämtdatum: 2017-12-04.

Youtube 3 = Al Jazeera English. *Poorly trained Malian army causes concern*. [Elektronisk]
<https://www.youtube.com/watch?v=Rh9U1oGMiq4> Hämtdatum: 2017-12-04.

Litterära källor:

Badersten, Björn - Jakob Gustavsson, 2015. *Vad är statsvetenskap? Om undran inför politiken*. 2 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Edkins, Jenny, 2014. "Why do we obey?" i Jenny Edkins & Maja Zehfuss (red.) *Global Politics - A New Introduction*. Abingdon, Oxon: Routledge, s. 141-145.

Esaiasson, Peter - Mikael Giljam - Henrik Oscarsson - Lena Wängnerud, 2012. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4 uppl. Stockholm: Norstedts juridik.

Galantino Maria Grazia - Maria Raquel Freire, 2015. *Managing Crises, Making Peace. Towards a Strategic EU Vision for Security and Defence*. Basingstoke: Palgrave Macmillan. [Elektronisk]:
<https://link.springer.com/content/pdf/10.1057%2F9781137442253.pdf>

Tallberg, Jonas, 2016. *EU:s politiska system*. 6 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Whalan, Jeni, 2014. *How Peace Operations Work: Power, Legitimacy, and Effectiveness*. Oxford: Oxford University Press. [Elektronisk]:
<http://www.oxfordscholarship.com/view/10.1093/acprof:oso/9780199672189.001.0001/acprof-9780199672189>